

Mé soukromí – NEDÍVAT SE, NEŠŤOURAT

Soukromí, to je většinou věc choulostivá natolik, že se bráníme ukázat z něj byť jen malinký kousek. Zahrnujeme do něj věci, které se týkají pouze nás nebo našich nejbližších.

Chránit si své soukromí v současné době není nijak jednoduché! Zejména mediálně známé osobnosti jsou vystaveny neustálému zájmu spousty lidí! Ti se prostřednictvím bulvárních novinářů snaží o „svém“ oblíbenci, dozvědět co nejvíce. Je pravda, že mnohé osobnosti sami rády dávají na obdiv své domy, auta, plné skříně oblečení, rodinné mazlíčky a dokonce i své děti.

„obyčejný“ člověk to má o něco jednodušší, ale i on je předmětem zájmu souseda v domě, v ulici, v místě bydliště. Mnozí by se rádi dozvěděli, jak ten, či onen žije, jak má zařízený byt, kam jezdí na dovolenou...

Soukromí ovšem není jen to, co je na první pohled vidět. Jsou to i smutky, radosti, trápení a prohřešky, které má člověk ukryty ve své hlavě a srdci a jen nerad je ukazuje před světem. Od spousty trápení se však člověku uleví, když se někomu svěří – rodině, přátelům, kamarádům. To už se ale zase otevírá skulina, kterou se naše soukromé věci derou do světa. Je třeba proto mít na mysli, co řekneme, neví nikdo jiný než my a zase jenom my. V tomto případě platí přísloví: „Mluvíti stříbro, mlčeti zlato“.

Nejspíš neutápíte, ať už před světem, nebo před půlkou ulice, že jezdíte v novém Mercedesu, ale věci, které nosíme hluboko v sobě, mohou zůstat skryty, pokud si to budeme přát. Nehledě na to, co bylo řečeno, měla by platit zásada:

SOUKROMÍ, NEDÍVAT SE, NEŠŤOURAT